

"Vampire Night Hoofdstuk 8"

Koud.

Zo koud.

Zijn woorden drongen nauwelijks tot haar door.

Een contract...

Ze voelde zijn warme adem langs haar nek glijden.

"W...W...Wat voor een contract?"

De woorden overbrugden haar lippen nauwelijks van de zenuwen. Ze voelt zich kotsmisselijk.

"Een deal. Jij komt met mij mee en ik vertel je alles wat je zou moet weten... Mizuki"

Mizuki... Die naam komt haar zo bekend voor. De drang is groot om ja te zeggen. Eindelijk antwoorden...

Maar Kaname... Hij...

Haar gedachten worden onderbroken door een schot. Een zwarte wolf valt op zijn zij neer. De sneeuw onder hem kleurt rood. Kyo's pupillen worden groot van woede en draait zich met een ruk om.

De grote cirkel van wolven is uiteen geweken. Een groepje mensen, wel, ze lijken op mensen, staan in het midden van de open plek. Een jongen met zwart haar, houdt zijn pistool gericht op Kyo. Uit zijn pistool kringelt rook.

"Geef haar aan ons, Kyo. Je kan dit niet winnen"

Kyo staat op en laat zich weer voorover vallen. Nog voordat zijn handen de grond raken, waait de sneeuw weer op. In een mum van tijd staat daar weer de witte wolf. Hij laat een klagelijk gehuil horen. Alle wolven verdwijnen tussen de bomen. Hij werpt nog één blik op Surya. Zijn ogen staan kwaad. Dan rent hij zijn roedel achterna. Het diepe duister in, richting de volle maan. Het lijkt of ze hier nooit geweest waren. Het enige bewijs is elke pootafdruk die een wolf achtergelaten heeft.

Aan de rand van het bos ligt Kaname te snakken naar adem en hoest bloed op. Surya klimt overeind en rent naar hem toe. Bij hem aangekomen valt ze op haar knieën.

Zijn arm ligt open en op zijn buik staan lelijke krassen. Een golf van spijt en medelijden overspoelt haar. Hij had haar gered...

Ze scheurt een stuk van haar nachtjapon af en bindt het rond zijn arm. Ze vergeet de kou om haar heen en strijkt de haren uit zijn gezicht.

Kaname opent zijn ogen en glimlacht naar haar. "Kom eens hier..." fluistert hij zacht. Niet wetend wat ze anders zou moeten doen, gehoorzaamt ze. Zijn hand reikt langzaam naar haar smalle gezicht. Hij strijkt een pluk haar van haar gezicht weg en ontbloot zo een tweede met tranen gevuld oog. Hij legt voorzichtig zijn hand op haar wang. "Voor ik heenga... ik smeeek je"

Vermoeid en uitgeput komt hij een beetje overeind en houdt zijn gezicht steeds dicht bij de hare. Ze wil haar gezicht wegtrekken, maar het is te laat. Zijn ogen veranderen naar hun werkelijke rode kleur. Haar wil is weer totaal uitgeschakeld. Als een gehoorzaam kind laat ze hem begaan. Hij houdt zijn mond dicht bij de hare. Nog voor zijn lippen de hare raken, trekt een hand Kaname van haar vandaan. De jongen met het zwarte haar wijst met zijn pistool naar Kaname, die nu languit op de grond ligt.

"Geef me één reden waarom ik je kop er nu niet zou afknallen!"

"Kom op, Haru, het was maar om te lachen!"

Verbaast wordt Surya wakker uit haar trance. Hij deed het weer... Die ogen. Die dieprode ogen...

Ze probeert het beeld weg te stoppen. Met moeite tilt ze haar bonkende hoofd op en kijkt naar Kaname.

Haar mond valt open. Zijn wonden zijn weg... Kunnen vampieren dat?

Veel van hem kan ze niet zien. De twee jongens zijn in een gevecht uitgebarsten. Ze trekken aan elkaars haar en rollen over de grond. Ze lijken net op twee vechtende meisjes...

Opeens voelt ze een warme mantel over haar schouders. Ze kijkt op en kijkt recht in de ijsblauwe ogen van Rima. Ze slaat de lekkere warme mantel dicht om zich heen en staat op.

"D...De wonden van Kaname..." stottert ze.

"Geen zorgen, Hatsu-Haru leert hem nu wat manieren" zegt ze met een sadistisch glimlachje, zonder antwoord te geven op haar vraag.

"Rima... Kunt u me nu alstublieft vertellen wat er aan de hand is? Is dit realiteit? Ben ik gek aan het worden?"

"Nee, je bent in orde, maar dit is niet het goede moment op aan geschiedenisles te beginnen. Kom met ons mee, dan ben je veilig"

Wat voor een keuze heeft ze?

Ze loopt met Rima richting de rest van de groep.

De twee jongens zitten nogsteeds te vechten.

Nu kan ze eindelijk het groepje eens goed bekijken. Een gespierde jongen met zilver haar, rond de achttien, houdt een wapen vast dat veel weg heeft van een kanon. De wind blaast de kraag van zijn vest een beetje weg, waardoor een zwaar litteken op zijn borst zichtbaar wordt.

Naast hem zit een mooi, klein meisje in de sneeuw. Ze is een jaar of negen en houdt een pop vast. Haar kinderlijke krullen zijn bedekt onder de sneeuw en haar duur uitziende rode jurk is bedekt met zwarte vegen.

Ze houdt de hand vast van een rare slanke jongen, misschien rond de vijftien, zijn haar is raar genoeg blauw en in zijn grote kat-oren glimmen een paar ringetjes. Om zijn nek schittert een ketting met een zilveren kruis.

"W...Wie zijn dat?" stottert ze.

Rima kijkt haar grijnzend aan.

"Dit zijn een van de sterkste vampieren van The Vampire Mansion."

© januari 2009, AnimeVampire, BasicPublishing.nl